

RF.310.2.2021

**Województwo Warmińsko – Mazurskie
ul. Emilii Plater 1
10-562 Olsztyn**

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA PRZEPISÓW PRAWA PODATKOWEGO

Wójt Gminy Iłowo-Osada działając na podstawie art. 14 j oraz 14 c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2020r., poz. 1325 z późn. zm.) w związku z art. 1c ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2019r., poz. 1170 z późn. zm.) i wnioskiem Marszałka Województwa Warmińsko – Mazurskiego z dnia 22 lutego 2021r. (wpłynął dnia 05.03.2021r.) o wydanie interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości.

- postanawia uznać stanowisko wnioskodawcy za prawidłowe

UZASADNIENIE

W dniu 05 marca 2021r. wpłynął do tutejszego organu podatkowego wniosek o wydanie pisemnej interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości.

Dnia 22.03.2021r. Wójt Gminy Iłowo-Osada postanowieniem znak RF.310.2.2021 odmówił wszczęcia postępowania w sprawie wydania indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości, gdyż w chwili obecnej posiadaczami budowli będących własnością Województwa Warmińsko – Mazurskiego są Otwarte Regionalne Sieci Szerokopasmowe Sp. z o.o. i podatek naliczany jest na ORSS Sp. z o.o.

SKO Olsztyn utrzymało w mocy decyzję Wójta Gminy Iłowo-Osada określającą wysokość podatku od nieruchomości dla ww. spółki.

Na postanowienie znak: RF.310.2.2021 z dnia 22.03.2021r. odmawiające wszczęcia postępowania w sprawie wydania indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości Województwo Warmińsko – Mazurskie wniosło zażalenie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Olsztynie.

SKO Olsztyn uchyliło zaskarżone postanowienie i przekazało sprawę do ponownego rozpatrzenia (postanowienie wpłynęło dnia 26.05.2021r.).

W związku z powyższym organ podatkowy analizując ponownie przedmiotowy wniosek stwierdził, że w świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego zdarzenia – zaistniałego stanu faktycznego należy uznać za prawidłowe.

We wniosku został przedstawiony następujący stan faktyczny:

Województwo Warmińsko – Mazurskie (dalej: Województwo) realizowało kluczowy dla Województwa projekt pn.: „ Sieć Szerokopasmowa Polski wschodniej – województwo warmińsko – mazurskie”. Efektem jego realizacji jest wybudowana światłowodowa sieć teleinformatyczna, której celem jest likwidacja wykluczenia cyfrowego, a w szczególności umożliwienie mieszkańcom z terenu województwa warmińsko – mazurskiego dostępu do szerokopasmowego Internetu. W ramach prowadzonej inwestycji Województwo zawarło ze spółką Otwarte Regionalne Sieci Szerokopasmowe Sp. z o.o. (dalej: ORSS) umowę o partnerstwie publiczno – prywatnym nr SI.042.3.2013 w dniu 19.04.2013r. (dalej: Umowa PPP). W ramach umowy PPP ORSS wybudował Sieć Szerokopasmową Polski Wschodniej – Województwo Warmińsko – Mazurskie (Sieć), którą zgodnie z Umową PPP miał zarządzać.

Województwo z dniem 17 grudnia 2015r. tj. z dniem podpisania protokołu odbioru końcowego w ramach Umowy PPP, oddało spółce ORSS w dzierżawę budowlę stanowiącą infrastrukturę sieci telekomunikacyjnej wraz z kanalizacją kablową, w której położone zostały przewody i kable światłowodowe zlokalizowane na terenie Gminy Iłowo-Osada. Operator infrastruktury w okresie eksploatacji sieci miał administrować, utrzymywać oraz prowadzić eksploatację infrastruktury powierzonej w dzierżawę i powstałej w wyniku budowy i ewentualnej rozbudowy, w tym dostarczać sieć telekomunikacyjną w rozumieniu Prawa telekomunikacyjnego, zapewnić dostęp telekomunikacyjny do infrastruktury i świadczyć usługi dla Operatorów sieci Dostępowych.

Z dniem 14 grudnia 2016r. (dzień doręczenia ORSS oświadczenia o wypowiedzeniu Umowy PPP z dnia 9 grudnia 2016r.) Województwo Warmińsko – Mazurskie wypowiedziało ORSS Umowę PPP ze skutkiem natychmiastowym.

Wypowiedzenie Umowy PPP skutkowało pojawieniem się obowiązku zwrotnego przeniesienia przez ORSS na Województwo posiadania Sieci. Obowiązek ten do dnia dzisiejszego nie został przez ORSS wykonany (nie dokonano zwrotnego przeniesienia na Województwo posiadania Sieci).

Wobec faktu, iż ORSS odmówił zwrotnego przekazania Województwu posiadania Sieci, Województwo skierowało sprawę na drogę postępowania sądowego, jednocześnie występując o zabezpieczenie ww. powództwa o wydanie Sieci poprzez ustanowienie na sieci zarządcy przymusowego. Postanowieniem Sądu z dnia 18 września 2017r., sygn.. akt 161/17 Sąd Okręgowy w Olsztynie, V Wydział Gospodarczy (dalej: Sąd) udzielił Województwu, jako powodowi, zabezpieczenia roszczenia o wydanie Sieci na czas trwania tegoż postępowania, w ten sposób, iż postanowił ustanowić zarząd przymusowy nad Siecią.

Zarządcą przymusowym wyznaczonym przez Sąd jest podmiot uprawniony do prowadzenia działalności telekomunikacyjnej w osobie uczelni państwowej – Uniwersytetu Warmińsko – Mazurskiego w Olsztynie Ośrodka Eksploatacji i Zarządzania Miejską Siecią Komputerową (OLMAN) z siedzibą przy ul. Heweliusza 8, 10-726 Olsztyn. Pomimo faktu, iż ustanowienie zarządcy przymusowego nastąpiło w dniu 8 września 2017r., a samo postanowienie stało się prawomocne w listopadzie 2017r., spółka ORSS do końca roku 2017 nie dopełniła obowiązku wynikającego z rozwiązania przez Województwo Umowy PPP – protokolarnego, zwrotnego przekazania całej infrastruktury sieci na rzecz Województwa.

Przez cały rok 2017 przekazanie sieci nie miało miejsca i dopiero ustanowiony zarządca przymusowy rozpoczął przygotowania do procesu przejęcia sieci zgodnie z postanowieniem sądu.

Odnosnie roli zarządcy przymusowego - Ośrodka Eksploatacji i Zarządzania Miejską Siecią Komputerową OLMAN wskazać należy, iż proces przejmowania sieci przez ten podmiot rozpoczął się w lutym 2018r. i odbywał się przy udziale Komornika Sądowego. Przejęcie sieci przez Zarządcę zakończyło się w dniu 5 kwietnia 2018r.

W zawistym sporze sądowym Województwo – jako nieposiadający właściciel – w dalszym ciągu żąda od ORSS wydania Sieci. Na zgłoszone przez Województwo w procesie żądanie nie ma wpływu fakt, iż Sąd ustanowił zarząd przymusowy nad Siecią. Zarząd przymusowy jest bowiem formą zabezpieczenia uprawdopodobnionego roszczenia Województwa o wydanie Sieci.

Spółka ORSS do dnia sporządzenia niniejszego Wniosku nie dokonała zwrotnego przeniesienia posiadania Sieci SSPW na rzecz Województwa.

Z uwagi na taki stan faktyczny zwrócono się do Komisji Europejskiej o zgodę na pełnienie funkcji operatora samodzielnie, aby sieć była wykorzystywana i osiągała zakładane cele projektu, w efekcie 21 grudnia 2017r. Komisja Europejska dokonała Modyfikacji w programie pomocy dotyczącym projektu pt. Sieć Szerokopasmowa Polski Wschodniej.

Działalność telekomunikacyjna Województwa wykonywana jest zgodnie z ustawą o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych. Na mocy Uchwały sejmiku Województwa Warmińsko – Mazurskiego nr XLIII/838/10 z dnia 28 września 2010r. Województwo uzyskało wpis do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji niebędącą działalnością gospodarczą, prowadzonego przez Urząd Komunikacji Elektronicznej, potwierdzony zaświadczeniem znak: OOL.WSK. 6003.2.2017.4 o wpisie do rejestru jednostek samorządu terytorialnego, wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji z dnia 14 czerwca 2017r.

W opisanym stanie faktycznym wnioskodawca zwraca się o wydanie interpretacji w zakresie podatku od nieruchomości, dotyczącej następującej kwestii:

- 1. Czy Województwo Warmińsko – Mazurskie jako właściciel sieci realizując zadania w zakresie telekomunikacji wynikających z art. 14 ustawy o samorządzie województwa, zobowiązane jest składać deklarację i opłacać podatek od nieruchomości i budowli wchodzących w skład Sieci Szerokopasmowej Polski wschodniej, wybudowanej w związku z realizacją projektu: Sieć Szerokopasmowa Polski Wschodniej – województwo warmińsko – mazurskie?**

Stanowisko wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej zaistniałego stanu faktycznego:

Województwo do chwili obecnej nie jest posiadaczem Sieci. Istnieją natomiast podstawy do twierdzenia, iż ORSS nadal jest posiadaczem samoistnym Sieci, natomiast od dnia uprawomocnienia się postanowienia z dnia 8 września 2017r. OLMAN uprawniony jest do władztwa nad Siecią. Faktyczne władztwo OLMAN ma miejsce od dnia 5 kwietnia 2018r.(protokolarne przejęcie ostatniego węzła szkieletowego Sieci), co nastąpiło przy udziale komornika. Wyznaczenie zarządcy przymusowego przez Sąd Okręgowy w Olsztynie wynika z zawisłego sporu sądowego pomiędzy ORSS a Województwem, gdzie Województwo – jako nieposiadający właściciel – w dalszym ciągu żąda od ORSS wydania Sieci. W ocenie Województwa istnieją podstawy do twierdzenia, iż ORSS wciąż jest posiadaczem Sieci, a działania zarządcy przymusowego mają charakter władztwa nad siecią, w którym można upatrywać dzierżenia w rozumieniu art. 338 Kodeksu Cywilnego.

W związku z powyższy, zdaniem Wnioskodawcy, należy stwierdzić, że Województwo Warmińsko – Mazurskie, jako właściciel nie odzyskało posiadania nad siecią.

Ustanowienie zarządu przymusowego w trybie art. 747 pkt 6 k.p.c., 7524 § 1 k.p.c., nie oznacza zwrotu sieci Województwu. Zwrot ten lub bezzasadność żądania zwrotu mogą być orzeczone dopiero wyrokiem.

W związku z tym stan posiadania budowli, mimo oświadczenia Województwa o rozwiązaniu umowy, nie uległ zmianie. Operator infrastruktury (ORSS) odmówił jej wydania, co niewątpliwie oznacza, że operator wykazuje wolę dalszego posiadania budowli, a uzewnętrznieniem tej woli jest odmowa zwrotu sieci i zamiar wykonywania względem niej własnych praw z tytułu umowy. Operator infrastruktury spełnia warunki posiadacza zależnego w rozumieniu art. 336 k.c.

Należy również wskazać, że zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 4 lit. b ustawy o podatkach i opłatach lokalnych z dnia 12 stycznia 1991r. (dalej ustawa PiOL), obowiązek podatkowy nałożony jest na podmioty, które posiadają bez tytułu prawnego nieruchomości lub ich części albo obiekty budowlane lub ich części, stanowiące własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego. Zatem każdy, kto objął w posiadanie nieruchomość, jej część lub obiekt budowlany niezłączony trwale z gruntem albo jego część i nie dokonał tego na podstawie umowy, jest podatnikiem. Przez pojęcie „tytuł prawny” należy rozumieć nie tylko typową umowę dzierżawy lub najmu, ale również zarząd, użytkowanie wieczyste, użytkowanie (art. 252 k.c.) oraz inne szczególne formy prawne gospodarowania nieruchomościami Skarbu Państwa i jednostki samorządu terytorialnego (tak wyrok WSA w Gdańsku z dnia 2 lutego 2016r. I SA/Gd 1014/15 czy WSA we Wrocławiu z dnia 25 kwietnia 2013r. ISA/Wr 211/13).

Zgodnie z ustawa o podatkach i opłatach lokalnych przedmiot opodatkowania stanowią:

- a) grunty;
- b) budynki lub ich części;
- c) budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Użyte w ustawie PiOL określenia oznaczają:

- a) budynek – obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach;
- b) budowla – obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w

rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem;

- c) grunty, budynki i budowle związane z prowadzeniem działalności gospodarczej - grunty, budynki i budowle będące w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą, z wyjątkiem budynków mieszkalnych oraz gruntów związanych z tymi budynkami, a także gruntów o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b, chyba że przedmiot opodatkowania nie jest i nie może być wykorzystywany do prowadzenia tej działalności ze względów technicznych ;
- d) działalność gospodarcza – działalność, o której mowa w ustawie z dnia 6 marca 2018r. – Prawo przedsiębiorców.

Zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 6 marca 2018r. – Prawo przedsiębiorców działalnością gospodarczą jest zorganizowana działalność zarobkowa wykonywana we własnym imieniu i w sposób ciągły.

Prowadzona przez Województwo działalność w zakresie telekomunikacji zgodnie z art. 3 ust.4 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych należy do zadań własnych o charakterze użyteczności publicznej jednostki samorządu terytorialnego i wykonywana jest na podstawie uchwały organu stanowiącego (art. 3 ust. 5 ww. ustawy).

Odnosnie sieci telekomunikacyjnych przyjmuje się, że są to obiekty budowlane w rozumieniu ustawy z dnia 7 lipca 1994r. – Prawo budowlane, które nie mają cech budynku, a przez to są budowlami. Obiekt ten zdefiniowano w art. 3 pkt 3a Prawa budowlanego. Jest nim obiekt budowlany, którego charakterystycznym parametrem jest długość, w szczególności droga wraz ze zjazdami, linia kolejowa, wodociąg, kanał, gazociąg, ciepłociąg, rurociąg, linia i trakcja elektroenergetyczna, linia kablowa nadziemna i umieszczona bezpośrednio w ziemi, podziemna, wał przeciwpowodziowy oraz kanalizacja kablowa, przy czym kable w niej zainstalowane nie stanowią obiektu budowlanego lub jego części, ani urządzenia budowlanego. Po wprowadzeniu nowej definicji, kable w kanalizacji kablowej nie są budowlą (urządzeniem budowlanym lub jego częścią) w rozumieniu prawa budowlanego. Zmiana ta, uwzględniając orzecznictwo sądowe, skutkuje tym, że kable umieszczone w kanalizacji kablowej nie będą podlegały opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości. Na gruncie powyższych definicji należy stwierdzić, że rurociągi techniczne Sieci Szerokopasmowej Polski Wschodniej, jako obiekt liniowy, zalicza się do budowli, o których mowa w u.p.o.l. Nie każda jednak budowla, zgodnie z u.p.o.l. ale tylko „związana z prowadzeniem działalności gospodarczej”, podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości. Zgodnie z definicją zawartą w art. 1a ust. 1 pkt 3 u.p.o.l. budowla związana z prowadzeniem działalności gospodarczej, to budowla będąca w posiadaniu przedsiębiorcy, chyba że nie jest i nie może być wykorzystywana do prowadzenia tej działalności ze względów technicznych. Budowla związana z prowadzeniem działalności gospodarczej nie musi już być taka, która służy prowadzeniu działalności: wystarczy, że jest w posiadaniu przedsiębiorcy. (L. Etel. Podatek od nieruchomości. 2012). W orzeczeniu WSA z dnia 25 lutego 2010 roku I SA/Gd 940/09 stwierdzono, że kryterium kwalifikowania ww. przedmiotów opodatkowania, jako „związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej” jest fakt posiadania nieruchomości przez przedsiębiorcę (co wynika z art. 1a ust. 1 pkt 3 u.p.o.l.) i żadnej doniosłości prawnej nie ma okoliczność, czy ww. przedmiot jest rzeczywiście wykorzystywany do prowadzenia tej działalności.

W tym kontekście należy uwzględnić fakt, iż ustawodawca dokonał wyraźnego rozróżnienia pomiędzy przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi (prowadzącymi działalność gospodarczą)

oraz jednostkami samorządu terytorialnego wykonującymi działalność w zakresie telekomunikacji, w celu zaspokojenia zbiorowych potrzeb wspólnoty samorządowej (art. 3 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych). Jednostka samorządu terytorialnego wykonuje taką działalność na podstawie uchwały organu stanowiącego (art.3 ust. 5 ww. ustawy), zaś działalność ta należy do zadań własnych o charakterze użyteczności publicznej jednostki samorządu terytorialnego (art. 3 ust. 4 ww. ustawy). Odzwierciedleniem takiego stanu rzeczy jest utworzenie i prowadzenie przez właściwy organ (Prezes UKE) rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji niebędącą działalnością gospodarczą, odrębnego od rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych (art. 5 ww. ustawy). Co więcej, zgodnie z ustawą o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, działalność w zakresie telekomunikacji prowadzona przez jednostkę samorządu terytorialnego nie jest działalnością gospodarczą, o czym bezpośrednio przesądza art. 3 tej ustawy. Zatem opodatkowanie budowli podatkiem od nieruchomości nastąpi jedynie wówczas, gdy budowla będzie związana z prowadzeniem działalności gospodarczej i będzie w posiadaniu przedsiębiorcy.

Odnosząc się do definicji działalności gospodarczej wskazanej powyżej należy stwierdzić, iż Województwo w ramach swoich działań nie prowadzi działalności gospodarczej i tym samym nie jest również przedsiębiorcą. Województwo jest jednostką samorządu terytorialnego wykonującą działalność w zakresie telekomunikacji, w celu zaspokojenia zbiorowych potrzeb wspólnoty samorządowej zgodnie z ustawą z dnia 7 maja 2010r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, które mieszczą się w zakresie realizacji jego zadań własnych. W przypadkach gdy jednostka samorządu terytorialnego wykonuje przewidziane ustawą zadania to w tym zakresie mamy do czynienia z działalnością użyteczności publicznej, która nie jest traktowana jako działalność gospodarcza. W związku z tym budowle związane z prowadzeniem wskazanej w ustawie działalności, o ile są w posiadaniu jednostki samorządu terytorialnego oraz elementy wchodzące w skład sieci szerokopasmowej nie tworzą całości techniczno – użytkowej, mogą być traktowane jako niezwiązane z prowadzeniem działalności gospodarczej a zatem nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

Pogląd taki wyraził Naczelny Sąd Administracyjny w Lublinie nr II FSK 1498/12 z dnia 27.05.2014r., wyrok NSA z dnia 3 kwietnia 2007r., II FSK 777/06 II FSK 514/06, wyrok NSA z dnia 25.01.2008r., I SA/Lu 703/07. Województwo jako właściciel sieci i jednostka samorządu terytorialnego zarejestrowana w prowadzonym przez Urząd Komunikacji Elektronicznej rejestrze JST wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji niebędącą działalnością gospodarczą, nie jest przedsiębiorcą. Województwo Warmińsko – Mazurskie w ramach swoich działań nie prowadzi działalności gospodarczej w rozumieniu art. 3 prawa przedsiębiorców.

Dodatkowo należy wskazać, że nawet jeżeli wybudowana infrastruktura telekomunikacyjna nie zostałaby przekazana umownie innemu podmiotowi – przedsiębiorcy prowadzącemu działalność gospodarczą, to objęcie wchodzących w jej skład budowli podatkiem od nieruchomości uzależnione jest od uznania jednostki samorządu terytorialnego (województwa) za podmiot prowadzący działalność gospodarczą. Jeżeli przedmioty opodatkowania związane są z działalnością województwa wykonywana zgodnie z ustawą o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, która nie stanowi działalności gospodarczej, to od budowli nieprzekazanych przedsiębiorcy województwo nie zapłaci podatku od nieruchomości. Jak wynika bowiem z postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 maja 2010r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz.U. z 2019r., poz. 2410 ze zm.), działalności jednostki samorządu terytorialnego prowadzonej w celu zaspokajania zbiorowych potrzeb wspólnoty

samorządowej w zakresie budowy lub eksploatacji infrastruktury telekomunikacyjnej i sieci telekomunikacyjnych, nabywania praw do infrastruktury telekomunikacyjnej i sieci telekomunikacyjnych; dostarczania sieci telekomunikacyjnych lub zapewnienia dostępu do infrastruktury telekomunikacyjnej; świadczenia (z wykorzystaniem posiadanej infrastruktury telekomunikacyjnej i sieci telekomunikacyjnych) usług na rzecz określonych w ustawie podmiotów, nie uznaje się za działalność gospodarczą. Zatem budowle będące własnością województwa, nieprzekazane innym podmiotom i wykorzystywane do tego typu działalności, nie mogą być uznane za związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, a przez to nie będą one podlegały opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości. Warto nadmienić, że podobne stanowiska wyraził Naczelny Sąd Administracyjny, w wyroku z dnia 18 września 2018r. (II FSK 2423/16, CBOSA).

Z tego też względu, na Województwie Warmińsko – Mazurskim nie ciąży obowiązek podatkowy w zakresie infrastruktury Sieci Szerokopasmowej jako budowli. Stąd też przy braku obowiązku podatkowego nie można przyjąć, iż Województwo będzie posiadało status podatnika od nieruchomości za budowle wchodzące w skład Sieci Szerokopasmowej. Nie ma zatem podstaw, do obciążenia Województwa podatkiem od nieruchomości za budowle wchodzące w skład Sieci Szerokopasmowej wybudowanej na terenie województwa warmińsko – mazurskiego i składania deklaracji na ten podatek.

Stanowisko organu:

Na wstępie należy zaznaczyć, iż specyfika postępowania w sprawie wydania pisemnej interpretacji polega, jak trafnie wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie w wyroku z dnia 18 stycznia 2012r. sygn. I SA/OI 678/11, m.in. na tym, że organ podatkowy rozpatruje sprawę tylko i wyłącznie na podstawie stanu faktycznego przedstawionego przez wnioskodawcę oraz wyrażonej przez niego oceny prawnej. Opisany we wniosku stan faktyczny sprawy może odnosić się do zdarzeń już zaistniałych lub zdarzeń przyszłych. Dlatego też organ podatkowy nie przeprowadza w tego rodzaju sprawach postępowania dowodowego, ograniczając się do analizy okoliczności faktycznych podanych we wniosku i w stosunku tylko do tych okoliczności wyraża następnie swoje stanowisko, które powinno być jednak ustosunkowaniem się do poglądu (stanowiska) prezentowanego w danej sprawie przez wnioskodawcę.

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają: grunty, budynki lub ich części oraz budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Podkreślić jednak trzeba, że budowla stanowi przedmiot opodatkowania jedynie wtedy, gdy jest związana z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Z kolei ustawa o podatkach i opłatach lokalnych precyzuje w art. 1a ust.1 pkt 3, że za budowlę związaną z prowadzeniem działalności gospodarczej należy uznać budowlę będącą w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą, czyli

zgodnie z art. 1a ust.1 pkt 4 u.p.o.l., działalność o której mowa w ustawie z dnia 6 marca 2018r. – Prawo przedsiębiorców (Dz.U. 2021r.,poz. 162 z późn. zm.).

Zgodnie z art. 3 ustawy Prawo przedsiębiorców – działalnością gospodarczą jest zorganizowana działalność zarobkowa, wykonywana we własnym imieniu i w sposób ciągły.

Prowadzona przez Województwo działalność w zakresie telekomunikacji zgodnie z art. 3 ust. 4 i 5 ustawy z dnia 7 maja 2010r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz.U. 2021r., poz. 777 z późn. zm.) należy do zadań własnych o charakterze użyteczności publicznej jednostki samorządu terytorialnego i wykonywana jest na podstawie uchwały organu stanowiącego.

Województwo Warmińsko – Mazurskie prowadzi działalność w zakresie określonym w art. 3 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, polegającą na:

- dostarczaniu sieci telekomunikacyjnej lub zapewnieniu dostępu do infrastruktury telekomunikacyjnej;
- świadczeniu z wykorzystaniem posiadanej sieci usług na rzecz wskazanych w przepisie podmiotów (art. 3 ust. 1 pkt 3 lit. a,b,c).

Jak to wynika z art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy o wspieraniu i rozwoju usług telekomunikacyjnych, sieć szerokopasmowa jest siecią telekomunikacyjną służącą do zapewnienia szerokopasmowego dostępu do Internetu. Dostęp określa się jako szerokopasmowy, jeżeli wydajność łącza nie jest czynnikiem ograniczającym możliwość uruchomienia aplikacji dostępnych w sieci.

W związku z tym, działalność Województwa podejmowana w zakresie określonym art. 3 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych nie będzie kwalifikowana jako działalność gospodarcza.

Przesądza o tym przepis art. 5 tej ustawy, który mówi działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1, niebędącą działalnością gospodarczą, wykonuje się zgodnie z przepisami ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, z tym że prowadzenie tej działalności przez jednostkę samorządu terytorialnego, także w formie niewyodrębnionej w ramach jej osobowości prawnej, jak również w formie porozumienia, związku lub stowarzyszenia jednostek samorządu terytorialnego, fundacji, której fundatorem jest jednostka samorządu terytorialnego, porozumienia komunalnego, spółki kapitałowej lub spółdzielni z udziałem jednostki samorządu terytorialnego, wymaga uzyskania wpisu do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji.

Na mocy uchwały Sejmiku Województwa Warmińsko – Mazurskiego Nr XLIII/838/10 z dnia 28 września 2010r. Województwo uzyskało wpis do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji.

A zatem budowle będące własnością Województwa nie są związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Powyższe znajduje odzwierciedlenie w orzecznictwie sądów administracyjnych.

W wyroku WSA w Lublinie z dnia 16 maja 2018r. I SA/Lu 178/18 stwierdzono, iż kwestie prowadzenia działalności gospodarczej przez jednostkę samorządu terytorialnego w zakresie określonym w art. 3 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych przesądza art. 5 wymienionej ustawy. Zdaniem Sądu przepis zezwala jednostkom samorządu terytorialnego na bezpośrednio wykonywanie działalności w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych dla użytkowników końcowych.

Pogląd ten poparł WSA we Wrocławiu w wyroku z dnia 13 kwietnia 2016r. ISA/Wr 2001/15. W wyroku NSA z dnia 13 stycznia 2017r. II FSK 2818/16 Sąd wskazał, że działalność telekomunikacyjna prowadzona przez Województwo – jednostkę samorządu terytorialnego nie jest działalnością gospodarczą.

W związku z powyższym w obecnym stanie faktycznym Województwo Warmińsko – Mazurskie realizując zadania w zakresie telekomunikacji nie ma obowiązku składania deklaracji na podatek od nieruchomości i nie jest zobowiązane do zapłaty podatku od nieruchomości od budowli wchodzących w skład Sieci Szerokopasmowej Polski.

Pouczenie:

Interpretacja dotyczy zaistniałego stanu faktycznego i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Niniejsza interpretacja, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Wnioskodawcy przysługuje prawo wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia interpretacji (art. 53 § 1 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi) za pośrednictwem Wójta Gminy Iłowo-Osada (art. 54 § 1 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi).

Otrzymują:

1.adresat

2.a/a

Wójt Gminy Iłowo-Osada
mgr Sebastian Cichoński